

SJÓNVARPIÐ

FRÍGGJADAGUR



Fríggjadag kl. 19.30



Gjá og Grani eru komin aftur úr jólafrí og verða nú aftur at siggja í Barnalotuni.

Hövuðsevnið í hesi Barnalotuni verður ein dukkusjónleikur, sum Oddvør Johannesen hevur skrivað. Tað er Hjördis Johannesen, sum spælir.

Í sendingini fáa vit eitt innlit í víðurskiptini í El Salvador, tær liðingar fólkið er fyri, serliga fátækir bøndur og smábúðarar, tí herurin ikki vil tryggja teimum mannsmilgild kor og sosial rættindi.

Sendingin lýsir eisini hvønn leiklut USA hevur í hesum litla miðamerikanska landinum og hvussu frælsisrørslan metir støðuna.

Fríggjadag kl. 21.40

Sunshine Boys

„Sunshine Boys“ er ein filmatisering av sjónleiki hjá Neil Simon, sum hevur gjørt eitt ótal av Broadwayleikum og filmum, sum t.d. „Hvør turkar av“, „Plaza Suite“ og „Hvør svevur hvar“.

Hövuðsleikararnir eru tveir gamlir sjónleikarar, Willie og Al, sum hava arbeiðt saman í 43 ár, áðrenn teir fara hvør til sitt. Teir hava nú ikki arbeiðt sam-

an í 11 ár, men skulu nú royna aftur í einum nýggjum skemtileiki. Og hetta verður ikki heilt uttan hovástak.

Teir skulu framføra víðagitna skemtileikin „The Doctor Will See You Now“, men longu undir venjingunum kemur til sjónar, at hesir báðir ikki altíð hava verið líka samdir. Systkynabarnið hjá Willie, sum hevur fingið

teir báðar saman aftur á pallin, roynir tað hann er mentur at fáa teir at einst. Knappliga fær Willie hjartatilburð, og nú skal tað vísa seg, um teir báðir eru vinnmenn ella figgindar.

„Sunshine Boys“ er frá 1975 og gjørdist ein av best umtøktu filmunum hjá Neil Simon.



Fríggjadag kl. 20.

Eg og gen mín

Simon Harrap — við dóttur síni, sum til tíðir kann geva honum trupulleikar — hevur funnið sær eina nýggja vinkonu, sum hann sjálvandi vil vera saman við. Men, hann heldur ikki, at dóttur hansara skal hava alt at vita. Tað visir seg tó, at hon skilur pápa sín nógv betur enn hann hevði væntað.

Men vinmaður Simon hevur eisini trupulleikar. Hann fer frá konuni og sínum nógvu børnum, og fer at royna at liva einsamallur.

Men hesum er Simon ikki serliga glaður fyri, tí hann ivast ikki í, at mangir av trupulleikum vinnansins eisini verða hansara, og roynir hann tí at tosa vinnmannin til rættis at flyta heim aftur.



Elin S. Jacobsen skivur

Hvat ger ein 17-ára gomul/gamal, sum situr eitt leygarvöld í Elduvík ella á Selatrað við ófriði í kroppinum eftir at sleppa í dans á Glyvrum, men sum ongan bil eigur?

Tað fingur vit svar uppá í undgómssendingini í farnu viku, sum æt »Kemur tú uppi?«, og sum nam við dans-, koyri- og drekkivanar á náttartið í Eystur-oynni. Tað vanliga er at biðja sær fart við onkrum, sum eigur bil. Men dansurin nyttar einki fyrr enn liður móti midnátt, so áðrenn tað koyra tey runt, smakka sær á og hugna sær í bilinum, og aftaná dansin, um tey ikki hava hug at fara heim, koyra tey aftur, kanska til kl. 4-5, avtala, hvør ið skal koyra og tí halda seg eðruan. Men, lægdu tey aftrat, um náttina kundu tey kenna seg reiðiliga vís í, at eingin lögregla var úti, tí lögreglustøðin hevur manningartrot.

Tær flestu ferðsluvann-

lukkurnar henda um náttina, siga hagtølini. Nevndin, sum hevur gjørt uppskot til broytingar í ferðslulógini, hevur eisini havt drekkivanarnar hjá teimum ungu í huga, tá ið hon gjørdi uppskot m.a. til reglur fyri revsing av brennivinskoyring. Øll munnu vera samd um, at tað er rætt at royna at fribygja ferðsluvannlukkur við lóg. Men ringt er at broyta vanar, serliga tá ið valmöguleikarnir eru fáir. Tað kom týðiliga fram, at tey ungu vildu ynskt, at aðrir móguleikar vóru at koma saman enn at ferðast langan veg í flytandi vertshúsum, sum bilarnir stundum verða nevndir. Sum er, hava tey einki í at velja.

Av tí at fyrilestrahaldaranum barst frá, varð skráin mánaðvöldið broytt, og í staðin var send ein útvarpssamrøða við eina konu, sum á ungum árum hevði arbeiði í Íslandi nærur summør. Sendingin var frá

1961. Tá ið farast skuldi 25 ár aftur í tíðina eftir tilfari í eini neyðstöðu, kundu vit væntað, at hetta var ein so stak góð sending, at hon var verd at taka upp aftur. Men onkursvegna sat eg líka býtt, tá ið sendingin var liðug. Samrøðan var ikki nóg væl stýrd, vit fingur ikki at vita, nær í tíðini hetta var, og nógv kundi verið spurt nærri um arbeiðsviðurskipti, húsa- víðurskipti o.a. — Hetta kundi lættliga verið bót um, nú samrøðan varð endursend, t.d. við sum eitt uppliskoyti at lisið úr bókini »Til lands« eftir Sámali Johansen; har siggja vit um ikki annað dømi um lýsingar eftir arbeiðsfólki at koma til Íslands at arbeiða í 1880-unum, og har er samrøða endurgivin við eina konu, sum greiðir væl frá arbeiðstíð síni á Vápnaförðum og aðrastaðni í Íslandi síðst í hinari öldini.



Johan Samuelsen skivur

SJÓNVARPSUMMÆLI

Ein nýggj føroysk sending, so avgjørt best í so máta. Nógv ting spæla ivaleyst inn hjá einum politikara, tá ið hann skal á skermin, um hann ella hon hava eydnuna við sær, men eitt má ið hvussu ser er sláast fast, at hevur tú onki uppá hjarta, tá tú fert á skermin, og ert ikki inni í málinum, sum er til viðgerðar, so er nógv betri at sita heima við hús, enn at dymma seg alment á skerminum.

I degi og viku týskvöldið var sjónvarpssendingin heppin við redigeringini — byrjað varð við vanlukkuni yvir á Cape Caneveral, hesi tíðindi vóru bert nakrar fáar tímar gomul tá, og hóast hetta fingur vit serverað hesi tíðindi uttan nakað himpr av SVF. Ahugavert. Men ein heilt annar spurningur er, hvussu leingi torir sjónvarpið at halda áfram við hesi pirat-ráni úr luftini og senda hetta tilfarið, uttan nakra heimild, mælt vitandi — kann ein bara lata standa til, so leingi tað gongur? Fleiri aðrir góðir tættir vóru heiman av landi í hesi somu sending, sum var fjölbroyttari enn vanligt, vitjað varð m.a. í Vestmanna, Suðuroy og í Sandoyinni v.m. Og eitt afturat: innslegini vóru ikki so long, at tú troyttast av teimum, og onkur vildi ivaleyst skoytt uppi, at hesa ferðina, i degi og viku, sluppu vit undan tí altvaldandi toskaprátinum! Og eftirsum eg eri fari í

um. Jóngerð Purkhús var so avgjørt best í so máta. Nógv ting spæla ivaleyst inn hjá einum politikara, tá ið hann skal á skermin, um hann ella hon hava eydnuna við sær, men eitt má ið hvussu ser er sláast fast, at hevur tú onki uppá hjarta, tá tú fert á skermin, og ert ikki inni í málinum, sum er til viðgerðar, so er nógv betri at sita heima við hús, enn at dymma seg alment á skerminum.

I degi og viku týskvöldið var sjónvarpssendingin heppin við redigeringini — byrjað varð við vanlukkuni yvir á Cape Caneveral, hesi tíðindi vóru bert nakrar fáar tímar gomul tá, og hóast hetta fingur vit serverað hesi tíðindi uttan nakað himpr av SVF. Ahugavert. Men ein heilt annar spurningur er, hvussu leingi torir sjónvarpið at halda áfram við hesi pirat-ráni úr luftini og senda hetta tilfarið, uttan nakra heimild, mælt vitandi — kann ein bara lata standa til, so leingi tað gongur? Fleiri aðrir góðir tættir vóru heiman av landi í hesi somu sending, sum var fjölbroyttari enn vanligt, vitjað varð m.a. í Vestmanna, Suðuroy og í Sandoyinni v.m. Og eitt afturat: innslegini vóru ikki so long, at tú troyttast av teimum, og onkur vildi ivaleyst skoytt uppi, at hesa ferðina, i degi og viku, sluppu vit undan tí altvaldandi toskaprátinum! Og eftirsum eg eri fari í

hólt við tíðindasendingarnar hjá SVF, so má eg leggja afturat, at eg hevði onki havt imóti at sjónvarpið hevði triggar tíðindasendingar um vikuna — sjónvarpsfólkini hava fyri langari tíð síðani prógvað, at tey duga væl at gera soverðnar sendingar, lat tey endiliga sleppa at royna seg — hvat hevði verið meiri naturligt?

Fleiri góðir filmir hava verið sýndir í seinastuni, t.d. amerikansku filmarnir: Einglanna vreiði og Framtíðarheimur, og sum heitið sigur frá, so er hesin síðstnevndi ein framtíðarfilmur og skal helst ikki takast í ov stórum álvara, men ikki var sært at ein sat eftir við einum beiskum ráka í munnum, og hugsar við sjálvum sær, eru vit ikki á ein hátt á einum byrjanarstigi á ferð inn í ein soverðan óhugnaligan framtíðarheim? Tey forvitnu tíðindafólkini Chuck og Tracy (Peter Fonda og Blythe Danner) fara aftur um leiktjóðini á stuttileikastaðnum Futureworld og finna tey skjótt út av, at øll sum arbeiða har eisini eru robotar — ein kann ikki skilja vanlig menniskju frá robotunum. Vit søm legin og óhugnalig fyrbrigdi í hesum filmi, men latum okkum liva í vónini um, at tað ongantíð fer at koma so langt, sum í hesum filmi hóast alt!